U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Michala Bobka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **G. T.**, zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo nám. 18, Praha 2, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie,** se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2022, č. j. 20 A 35/2022 - 29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce byl dne 26. 5. 2022 poté, co se dostavil na pracoviště správního orgánu prvého stupně, kontrolován hlídkou Policie ČR v rámci pobytové kontroly podle § 167 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o pobytu cizinců"). Hlídka zjistila, že se žalobce nachází na území České republiky bez platného pobytového oprávnění. V návaznosti na to bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění. Dne 27. 5. 2022, vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí č. j. KRPA-176077-16/ČJ-2022-000022-SV, jímž rozhodl o správním vyhoštění žalobce podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců, a stanovení doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, na jeden rok. Podané odvolání zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 7. 2022, č. j. CPR-18261-2/ČJ-2022-930310-V241.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud"), který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Městský soud došel k závěru, že se žalovaný v odpovídající míře vypořádal jak s rodinnou situací žalobce, tak přiměřeností dopadu rozhodnutí o správním vyhoštění do soukromého a rodinného života žalobce.

[3] Rozsudek městského soudu napadá žalobce (stěžovatel) kasační stížností, s níž současně spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Namítá, že městský soud se dostatečně nezabýval konkrétní situací stěžovatele v době, kdy k jeho neoprávněnému pobytu došlo. Dle názoru stěžovatele k jeho neoprávněnému pobytu nemuselo vůbec dojít, pokud by Odbor azylové a migrační politiky postupoval v souladu se zákonem o pobytu cizinců. Stěžovatel původně pobýval na území ČR na základě zaměstnanecké karty vydané s platností od 12. 2. 2019 do 31. 7. 2020. Tato karta však zanikla dne 30. 10. 2019 z důvodu nesplnění podmínek pro zaměstnání. Dne 30. 7. 2020 podal stěžovatel žádost o vydání nové zaměstnanecké karty. Podle stěžovatele vedl Odbor azylové a migrační politiky dvě na sobě nezávislá správní řízení, přičemž jedno z nich bylo o zjevně právně nepřípustné žádosti. Teprve v odůvodnění svého rozhodnutí o další žádosti konstatoval, že zaměstnanecká karta stěžovatele zanikla ke dni 30. 10. 2019. Stěžovatel tudíž nesouhlasí s městským soudem v otázce stanovení jeho neoprávněného pobytu, jelikož žalovaná a potažmo městský soud nevycházeli ze skutečného stavu věci.

[4] Před posouzením podané kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud zabýval její přípustností. Dospěl k závěru, že kasační stížnosti není přípustná.

[5] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s., kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Právě to je případ kasační stížnosti podané stěžovatelem v projednávané věci.

[6] Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel v podané žalobě zpochybňoval nedostatečné zjištění stavu věci žalovaným s ohledem jeho rodinnou situaci: žalovaný údajně nesprávně posoudil přiměřenost svého rozhodnutí s ohledem na rodinnou situaci žalobce, konkrétně jeho matku a sestru, které v ČR požádaly o udělení mezinárodní ochrany.

[7] V kasační stížnosti však stěžovatel uplatňuje důvody jiné. Kasační námitky stěžovatele se týkají postupu Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra při rozhodování o jeho další žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Tyto námitky se týkají postupu správních orgánů a rozhodnutí žalovaného. Stěžovatel je mohl uplatnit v řízení před městským soudem.

[8] Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí soudu ve správním soudnictví. V soudním řízení správním vymezuje hranice soudního přezkumu žalobce, resp. stěžovatel. Soud tak není povinen ani oprávněn nahrazovat jeho projev vůle, domýšlet za něj argumenty a vyhledávat na jeho místě možné vady napadeného správního či soudního rozhodnutí (srov. kupř. nález Ústavního soudu ze dne 11. 1. 2007, sp. zn. II. ÚS 493/05), není-li k jejich přezkumu vázán z úřední povinnosti (viz např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Všechny námitky, které stěžovatel uvedl v žalobě, městský soud ve svém rozsudku vypořádal. Nové aspekty situace stěžovatele, které stěžovatel konkretizoval až v podané kasační stížnosti, přitom nejsou otázkou, k níž by městský soud musel přihlédnout z úřední povinnosti. S ohledem na zásadu koncentrace

řízení ve správním soudnictví (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) proto nelze městskému soudu vyčítat, že z ní při svém rozhodnutí nevycházel.

[9] Uvedené námitky uplatněné stěžovatelem až v kasační stížnosti tudíž nelze v tomto řízení projednat. Jelikož se kasační stížnost opírá-li jen o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před městským soudem, ač tak učinit mohl, je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 64 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[10] Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Ve věci samé rozhodl bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu